

YAPI MALZEMELERİNİN TABİ OLACAĞI KRİTERLER HAKKINDA YÖNETMELİK

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar

Amaç

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı; “G” işareti ileştirilerek piyasaya arzına izin verilen yapı malzemelerinin sağlanması gereken özellikler ile ulusal ve Avrupa Birliği mevzuatına göre piyasaya arz edilen yapı malzemelerinin yapılar da kullanım amacına uygunluğuna karar verilebilmesi için sağlanması gereken kriterleri belirlemektir.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik, bina ve diğer inşaat mühendisliği işlerini içeren yapı işlerinde kalıcı olarak kullanılmak üzere piyasaya arz edilen ürünlerin kullanım amacına uygunluğunun ortaya konulması için gereken kural ve düzenlemeler ile “CE” işareti ileştirilmesi zorunlu olmadan piyasaya arz edilecek ürünlerin piyasaya arz koşulları ile ilgili kural ve düzenlemeleri kapsar.

Dayanak

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmelik, 29/6/2001 tarihli ve 4703 sayılı Ürünler e İlişkin Teknik Mevzuatın Hazırlanması ve Uygulanmasına Dair Kanun, 13/12/1983 tarihli ve 180 sayılı Bayındırlık ve İskân Bakanlığı Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Karamamenin 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (f) ve (n) bentleri, 12 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi ile 30/A maddesi hükümlerine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 4 – (1) Bu Yönetmelikte geçen;

- a) Avrupa Teknik Onayı (ETA): Tabî olduğu bir uyumlaştırılmış standart ve/veya ulusal standart bulunmayan veya Komisyon tarafından standart hazırlanması öngörülmemiş malzemelere ilişkin olarak, açıklayıcı dokümanlar çerçevesinde, Avrupa Teknik Onay Organizasyonunca (EOTA) oluşturulan ortak esaslara göre, bunlar yok ise Açıklayıcı Dokümanlar dikkate alınarak verilen kullanıma uygunluk belgesini,
- b) Avrupa Teknik Onayı Ortak Esasları (ETAG): Bir malzeme veya malzeme grubuna ilişkin olarak Açıklayıcı Dokümanlar çerçevesinde EOTA tarafından yayımlanan ortak esasları,
- c) Avrupa Teknik Onay Organizasyonu: Avrupa Birliği üyesi ülkelerde Avrupa Teknik Onayı vermek üzere yetkilendirilmiş kuruluşların oluşturdukları teşkilatı,
- d) Bakanlık: Bayındırlık ve İskân Bakanlığını,
- e) (Değişik:RG-14/4/2011-27905) Güvenli ürün: Kullanım süresi içinde, normal kullanım koşullarında risk taşımayan veya kabul edilebilir ölçülerde risk taşıyan ve temel gerekler bakımından azami ölçüde koruma sağlayan ürünü,
- f) (Değişik:RG-14/4/2011-27905) Komisyon: Avrupa Birliği (AB) Komisyonunu,
- g) (Değişik:RG-14/4/2011-27905) Kullanım amacına uygun malzeme: İnşaat işlerinin temel gereklerle uygun şekilde tasarlanıp yapılması şartıyla, içerisinde kullanıldıkları yapı işlerinin temel gerekleri karşılamasına imkân veren malzemeleri veya takım malzemeleri,
- ğ) (Değişik:RG-14/4/2011-27905) Kural standardı: İnşaat işlerinin uygun şekilde tasarlanıp yapılmasını ve/veya yapı işinde kullanılan yapı malzemelerinin sağlanması gereken asgari koşulları belirten uygulanması ihtiyari olan düzenlemeyi,
- h) Müsteşarlık: Dış Ticaret Müsteşarlığını,
- ı) Prototip malzeme: Seri üretimi gerçekleştirilmeyen, kullanıcının taleplerine göre geliştirilmeye ve kullanılmaya açık, işçilik ve montajına ilişkin şartlar ilgili yapının üretim sürecinde rol alanlar tarafından tespit edilen, ancak tanımlı bir kullanım amacına göre temel gerekler bakımından kararlı bir performans gösteren malzemeleri,
- i) Takım malzeme: Yapı işlerinde kalıcı olarak tesis edilmek üzere bir araya getirilen en az iki bileşenden oluşan, tek bir dağıtıcıdan bir defada temin edilebilen, temel gereklerin hükümlerini karşılamak üzere kendisine ait karakteristikleri bulunan malzemeleri,
- j) Tasarım sistemi: Belirli yapı işleri veya kısımları için geliştirilen, ilgili temel gereklerin hükümlerini karşıladığı kanıtlanan mimari detaylara göre farklı çözümler için bir araya getirilebilen bileşenlerin oluşturduğu, tek bir dağıtıcıdan bir defada temin edilmesi mümkün olsa dahi, ancak bir araya getirildiği takdirde takım malzeme olarak kabul edilebilen, yapım esnasında kanıtlanmış mimari detaya göre bir araya getirildiği kontrol edilmesi gereken sistemleri,
- k) Temel Gerekler: Malzemelerin içerisinde kullanıldıkları yapı işlerinin tabî oldukları ve mekanik dayanım ve stabilite; yangın durumunda emniyet; hijyen, sağlık ve çevre; kullanım emniyeti; gürültüye karşı koruma; enerjiden tasarruf ve ısı muhafazası konularındaki yapı mevzuatını,
- l) Ulusal Standart: Üzerinde mutabakat sağlanmış olan, Türk Standartları Enstitüsü (TSE) tarafından yayımlanan, mevcut şartlar altında en uygun seviyede bir düzen kurulmasını amaçlayan, ortak ve tekrar eden kullanımlar için ürünün özellikleri, işleme ve üretim yöntemleri, bunların ilgili terminoloji, sembol, ambalajlama, işaretleme, etiketleme ve uygunluk değerlendirmesi işlemleri hususlarından biri veya birkaçını belirten ve uyulması ihtiyari olan düzenlemeyi,
- m) Ulusal Teknik Şartname: Ulusal standartlar ve ulusal teknik onayları,
- n) Uygunluk değerlendirmesi/teyidi: Yapı malzemesinin, bu Yönetmelikle atıfta bulunulan ulusal teknik şartnamelere uygunluğunun test edilmesi, muayene edilmesi ve/veya belgelendirilmesine ilişkin her türlü faaliyeti,
- o) Uyumlaştırılmış standart: Avrupa Birliği'nin 89/106/EEC Direktifi kapsamında uyumlaştırılmış standartlara paralel olarak hazırlanan, standart numaraları Bakanlık tarafından Resmî Gazete’de yayımlanan Türk Standartlarını,
- p) Uyumlaştırılmış Teknik Şartname: Uyumlaştırılmış standartlar ve Avrupa Teknik Onaylarını,
- q) (Değişik:RG-14/4/2011-27905) Yapım sistemi: Hakkındaki bir kural standardının kapsamında bir hüküm buluns a dahi, bir takım malzeme veya beraberinde yapı malzemesi olan veya olmayan bileşenler ile monte edilerek, ürün olarak piyasaya arz edilmesi mümkün olmayan bir süreçle yapı işinin veya bir kısmının oluşturulması için gerekli olan montaj şartları ve işçilik gibi ihtiyaçların tarif edilmesini,
- r) YAMTEK: Ulusal ve uyumlaştırılmış teknik şartnamelerin oluşturulması çerçevesinde görüşüne başvurulması gereken kamu kurumları ve uygulayıcı tarafların, teknik şartnamelerin oluşturulmasında rol alan kurumlarla Bakanlığın başkanlığında bir araya getirilmesini temin eden Yapı Malzemeleri Teknik Komitesini,
- s) Yapı işi: Bina ve diğer inşaat mühendisliği işlerini içeren yapı işlerini, ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

Uygulama Esasları

Piyasaya arz

MADDE 5 – (1) Uyumlaştırılmış teknik şartnamesi bulunmayan yapı malzemelerinin piyasaya arz edilebilmeleri için 19 uncu maddede öngörülen yöntem e göre uygunluk değerlendirmesi ile teyit edilen performans değerleri Ek-1 (A)’da yer alan “G” işareti ile beyan edilir. (Mülga cümle:RG-14/4/2011-27905) (...)

(2) (Değişik:RG-14/4/2011-27905) Yapılacak beyan, ürünün tabî olduğu bir ulusal standart olması durumunda standardın tüm karakteristiklerine göre ve böyle bir standart, olmaması halinde ise 9 uncu maddede öngörülen bir ulusal teknik onaya göre yapılır. Yapı malzemelerinin içerisinde kullanıldığı yapı işlerinin tabî oldukları temel gerekleri karşılamasına imkân verdiğinin belirlenebilmesi amacıyla beyan edilmesi gereken ürün karakteristiklerinin standartlara karşılanmaması halinde, 7 nci maddede belirtilen danışma sürecinden sonra eksiklik TSE’ye bildirilir. Standardın ihtiva etmediği belirlenen ürün karakteristiği veya karakteristikleri, standart revize edilinceye kadar Bakanlıkça alt düzenleyici işlem ile belirlenir. Ürün, tabî olduğu uygunluk değerlendirmesinin yanı sıra eksik karakteristik veya karakteristikler çerçevesinde 9 uncu maddenin birinci fıkrasında belirtilen ulusal teknik onaya tabî olur. Malzeme, alınan teknik onay çerçevesinde ayrıca bir işaretleme yapılmadan güvenli ürün kabul edilir. Ancak eksik ürün karakteristiği ürünün daha üst bir uygunluk teyit sistemi ile değerlendirilmesini gerektiriyorsa ürünün uygunluk değerlendirilmesi Teknik Onay Kuruluşunca yürütülür ve G işareti buna göre malzemeye ileştirilir. Bakanlıkça alt düzenleyici işlem ile belirlenen eksik ürün karakteristiklerinin bildirimi 3/4/2002 tarihli ve 24715 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Teknik Mevzuatın ve Standartların Türkiye ile Avrupa Birliği Arasında Bildirimine Dair Yönetmelik kapsamında Müsteşarlık aracılığıyla yapılır.

(3) Bakanlık, uyumlaştırılmış standartlar ve Avrupa Teknik Onaylarının ya da bunların oluşturulması için AB Komisyonu tarafından verilen talimatların, temel gerek hükümlerini karşılamakta yetersiz olduğu kanındaysa; bu görüşünü AB Komisyonuna iletir. Bunu müteakip belirlenen eksikliğ e ilişkin gerekli görülen eklemeler ikinci fıkra hükümlerine göre Bakanlıkça duyurulur. Ancak kullanım amacına göre söz konusu ek hükümlere tabî malzemelerin 9 uncu maddenin ikinci fıkrasındaki şartları yerine getirmesi halinde yapıda kullanımına izin verilir.

(4) Bu Yönetmeliğin hükümlerine uygun olarak “G” işareti ileştirilen malzemeler güvenli ürün olarak değerlendirilir ve piyasaya arzına izin verilir. “G” işaretinin bulunmaması güvensizlik şüphesi olarak değerlendirilir ve 20 nci maddedeki hükümler uygulanır. Yapı malzemesi olarak nitelendirilebilecek bir ürün, yapı işlerinde kalıcı

olarak kullanılmak amacıyla piyasaya arz edilmemişse, bu duruma ilişkin bilgi ürün piyasaya arz edilirken görünür bir biçimde ürünün üzerine ilâştirilmelidir.

(5) Bu Yönetmeliğin 8 inci maddesinde belirtilen, AB üyesi ülkelerden gelen bu Yönetmelik kapsamındaki yapı malzemelerinin, bu Yönetmeliğin şartlarını karşılaması hâlinde, karşılıklı tanıma prensipleri çerçevesinde piyasaya arzı engellenmez.

(6) Bu Yönetmelik kapsamında olan malzemelerden birisi için bir uyumlaştırılmış standardın yayımı halinde, 8/9/2002 tarihli ve 24870 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan Yapı Malzemeleri Yönetmeliği (89/106/EEC) kapsamında uygulanacak eş-varlık dönemi bitiş tarihi itibarıyla, ilgili ürün bu Yönetmelik kapsamında işaretleme tabi olmayıp CE işaretleme tabi olacaktır. Bir malzeme aynı anda her iki işareti birden taşıyamaz.

Kullanım amacına uygunluk

MADDE 6 – (1) (Değişik:RG-14/4/2011-27905) Malzemenin teknik şartnameler çerçevesinde beyan edilen karakteristikleri ile öngörülen kullanım amacına göre içerisinde kullanıldığı yapı işinin gerekli kıldığı temel gerekleri karşılamasına imkân verenler ilişkilendirilir. Temel gereklerin hükümleri ile ilişkilendirilmesi mecburi olan malzeme karakteristikleri, ilgili yapının üretim sürecinde rol alanlar tarafından tespit edilir.

(2) **(Değişik:RG-14/4/2011-27905)** Temel gereklerde bulunmayan hususlar hakkında ilgili yapı işinin tasarımı ve yapımı çerçevesinde tabi olduğu kural standartlarının hükümleri geçerlidir. Yapı malzemelerinin yapıda kullanılması sırasında alt düzenleyici bir işlem ile düzenlenecek olan ilgili kural standartlarına uyulması mecburidir. Uyulması mecburi kural standartlarının tespitinde 7 nci maddenin ikinci fıkrasında belirtilen danışma süreci işletilir.

(3) 4703 sayılı Ürünler İlişkin Teknik Mevzuatın Hazırlanması ve Uygulanmasına Dair Kanuna uygun olarak piyasaya arz edilen yapı malzemelerinin kullanım amacına uygun olup olmadığı 3/5/1985 tarihli ve 3194 sayılı İmar Kanunu, 29/6/2001 tarihli ve 4708 sayılı Yapı Denetimi Hakkında Kanun ile yapı işleri yapan ve yaptırın kamu kurum ve kuruluşlarının kuruluş kanunlarına veya bunlar tarafından 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanuna göre yapıların denetlenmesi amacıyla görevlendirilenler tarafından kontrol edilir.

(4) “CE” ve “G” işareti beraberinde beyan edilen performans değerleri, kullanım amacına göre ilgili yapı işinin tabi olduğu temel gerek hükümlerine göre yeterli olmamaları halinde, ilgili malzeme o yapı işinde kullanılmaz. Beyana esas teknik şartnamenin yürürlük tarihi ve eş teknik şartname olup olmadığı TSE’nin ve 15 inci maddeye göre Teknik Onay kuruluşunun web sitelerinden kontrol edilmek suretiyle geçerliliğine göre ilgili malzemenin kullanılmasına karar verilir. Üçüncü fıkra belirtilen görevliler malzemelere ilişkin olarak yapılan denetim hizmetlerine ilişkin belgelerin bir nüshasını yapı kullanma ruhsatı vermeye yetkili idareye teslim eder, denetimleri sırasında yapıda kullanılmak istenen malzeme ve imalatın teknik şartname ve standartlara aykırı olduklarını belirledikleri takdirde ise durumu bir rapor ile merkezde Bakanlığa illerde Valiliklere bildirirler.

(5) Bu Yönetmelik hükümlerine aykırı hareket edenlerin fiilleri suç teşkil etmesi halinde ilgili Cumhuriyet Savcılığına suç duyurusunda bulunulur ve bu ihallerin kabahat teşkil etmesi halinde ise 30/3/2005 tarihli ve 5236 sayılı Kabahatler Kanunu hükümleri uygulanır.

Danışma süreci

MADDE 7 – (1) 5 inci maddede belirtilen ürün karakteristiklerinin temel gerekler ile ilişkisinin kurulması, malzemenin kullanılabileceği yapı işleri ve kullanım amaçları dikkate alınarak gerçekleştirilir. Temel gereklerin yayımlanması ve uygulanmasından sorumlu kamu kurum ve kuruluşları, YAMTEK aracılığıyla teknik şartnamelere eklenmesini gerekli gördükleri hususları Bakanlığa iletirler.

(2) Yapı işlerinin yapım ve kabul kriterlerinden sorumlu olmaları sebebiyle sorumlulukları altındaki birden fazla yapı tipinin tabi olduğu temel gereklerin düzenlenmesinden sorumlu idareleri temsil edecek yeterli sayıda uzmanın oluşturacağı bir mevzuat danışma kurulu YAMTEK bünyesinde görev yapar. Bakanlığın talebi halinde, idareler, danışma kuruluna personel görevlendirebilirler.

(3) 6 ncı maddenin üçüncü fıkrasına göre ürünlerin kullanım amacına uygunluğunu kontrol etmekle sorumlu görevliler tarafından “G” işareti beraberinde beyan edilen değerlerin belirli bir temel gerek hükmünü karşılamadığının tespiti ve ek bir karakteristik gerektirdiğinin belirlenmesi ve Bakanlığa iletilmesi halinde, bu standartla ilgili olarak danışma süreci işletilir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Ulusal Teknik Şartnameler, G İşareti ve Karşılıklı Tanıma

Ulusal standartlar

MADDE 8 – (1) Yapı işinde kullanılmak amacıyla piyasaya arz edilen ve ulusal standartlara tabi olan ürünler, “G” işareti taşır.

(2) Ulusal bir standarda eş bir standarda göre Avrupa Birliğine üye bir devlette yasal olarak üretilmiş ve/veya yasal olarak serbest dolaşıma girmiş ürünler hakkında 10 uncu madde hükümleri uygulanır.

Ulusal teknik onay

MADDE 9 – (1) Uyumlaştırılmış veya ulusal standart bulunmayan ya da bunlardan sapma gösteren malzemeler ile kendi başlarına güvenli oldukları kanıtlanırsa dahi birlikte piyasaya arz edilerek takım malzeme olan ürünler ve prototip malzemeler teknik onay alır ve buna dayanarak “G” işareti ilâştirilerek piyasaya arz edilir. Ulusal Teknik Onay, malzemenin kullanım amacına göre asgari olarak Türkiye’de yürürlükte bulunan temel gerekleri karşıladığını gösterir. Avrupa Teknik Onay Ortak Esası bulunan malzemeler de sadece Türkiye’de piyasaya arz edilmek istenmeleri halinde Ulusal Teknik Onay alabilirler. Daha önce bir Avrupa Teknik Onayı almış malzeme ise Ulusal Teknik Onay alamaz. Başka bir kullanım amacı düşünülerek piyasaya arz edilmiş bir ürünün, yapı malzemesi olarak kullanıma elverişliğine karşılık, bu ürüne ilişkin bir Ulusal Teknik Onayın bulunması halinde yapıda kullanılmasına izin verilir.

(2) İlgili malzemenin kullanım amacına uygunluğunun belirlenmesi için içerisinde kullanılacağı yapı işinin tabi olduğu temel gereğin/gereklerin mevcut olmadığı veya bunlardan sapma gösterdiği durumlarda, alınan Ulusal Teknik Onay temel gerek hükmü olarak değerlendirilir ve ilgili yapı işi o malzemenin performans değerlerine göre tasarlanabilir. İlgili malzeme hakkında uyumlaştırılmış veya ulusal standart bulunması halinde, malzeme alınan teknik onay çerçevesinde bir işaretleme yapılmadan güvenli ürün kabul edilir.

(3) Ulusal Teknik Onay, yapım sistemleri ve tasarım sistemleri için de verilir. Tek bir tedarikçiden temin edilmesi şart olmayan birden fazla yapı malzemesi için tarif edilmiş bir yapım sistemi veya bir tasarım sistemi çerçevesinde alınan Ulusal Teknik Onaya uygun olarak bir yapı işinin veya kısmının tesis edilmesinde kullanılan malzemelerin, ayrıca işaretleme yapılmadan temel gerekleri karşıladığı kabul edilir. Yapı tasarımı için gerekli hesaplamalara yönelik tasarım destek yazılımları ve bunların belirlediği referans yapı malzemeleri de tasarım sistemine dair bir teknik onaya konu olması halinde ilgili temel gereğin hükümlerini karşıladığı kabul edilir. Ancak böyle bir teknik onay ilgili temel gereklerden sorumlu kamu kurum/kuruluşlarının nihai görüşü alındıktan sonra verilir. Yapı ruhsatı verilmesinde rol alanlar, projesi çizen yapının tipine göre tasarım sistemi ile öngörülen kullanım amacının gösterildiğini kendi sorumluluklarını düzenleyen mevzuat çerçevesinde kontrol ederler. 6 ncı maddenin üçüncü fıkrasında belirtilen sorumlu imalatı teknik onay almış tasarım sistemine göre denetlerler. Yapı malzemesi, imalatçısı tarafından yapıya monte ediliyor ise yapım sistemine dair bir teknik onay alınması gerekir. 15 inci maddenin üçüncü fıkrasına göre üretilen raporların bir kopyası 6 ncı maddenin üçüncü fıkrasında belirtilen görevliler tarafından yapı kullanma ruhsatı vermeye yetkili idareye verilir.

(4) **(Değişik:RG-14/4/2011-27905)** Malzeme veya malzeme grubuna yönelik teknik onay, imalatçı veya topluluk içindeki yerleşik temsilcisinin talebi halinde, dördüncü bölümde belirtilen usul ve esaslara göre Bakanlık tarafından görevlendirilen kuruluşlar tarafından verilir. Bu kuruluşlar ile benzeri yetkilere sahip AB’ye üye ülke kuruluşları ile ikili ya da çok taraflı olarak kurulan karşılıklı tanıma mekanizmaları çerçevesinde alınan teknik onaylar da eşdeğer kabul edilir.

(5) Ulusal Teknik Onayın başvuru süreci ve formatına dair hususlar hakkında, Yapı Malzemeleri Yönetmeliği (89/106/EEC)’nin Avrupa Teknik Onayına ilişkin usul ve esasları uygulanır. Ulusal Teknik Onay, 5 yıllık bir süre için verilir ve talep halinde aynı süre ile yenilenebilir. Ancak prototip malzemelere ilişkin verilen teknik onaylar yenilenmez.

“G” işareti

MADDE 10 – (1) Bu Yönetmelik ile “G” işareti ilâştirilerek piyasaya arz edilmeleri gerektiği belirlenen yapı malzemelerinin AB Komisyon Kararları çerçevesinde öngörülen uygunluk teyit sisteminde göre yapılacak uygunluk teyidi doğrultusunda piyasaya arz edilebilmeleri için, Ek-1 (A)’da yer alan “G” işareti ile birlikte Ek-1 (B)’de yer alan “G” Uygunluk Belgesi ve/veya Ek-1 (C)’de yer alan “G” Uygunluk Beyanını hazırda bulundurulur. “G” işaretinin ürünler ilâştirilmesinin usul ve esasları hakkında 15/11/2001 tarihli ve 2001/3530 sayılı Bakanlar Kurulu Kararıyla yürürlüğe konulan CE Uygunluk İşaretinin Ürüne İliştirilmesine ve Kullanılmasına Dair Yönetmelik hükümleri uygulanır.

(2) “G” işareti; malzemeye, malzemeye ilâştirilen bir etikete, malzemenin ambalajına veya malzemeye ait ticari belgelere, teknik şartnamelere dayalı olarak malzemenin özelliklerini tarif eden performans değerleri ile birlikte ilâştirilir.

(3) Yapı malzemelerinin tabi olacağı uygunluk teyit sistemi, AB Komisyon Kararları ile öngörülmemiş ise ulusal standarda tabi ürünlerin uygunluk teyit sistemi 1+ kabul edilir. Bunun aksi talep edilmesi halinde, bu durum, 7 ncı maddenin ikinci fıkrasında öngörülen danışma süreciyle değerlendirilir. Değişikliğin uygun görülmesi halinde karar Bakanlığa duyurulur. **(Değişik dördüncü cümle:RG-31/7/2010-27658)** TSE Belgesine sahip ürünler, uygunluk değerlendirme kuruluşu işlemlerine gerek olmaksızın TSE belgesi kapsamında temin edilen raporların sonuçlarına göre performans değerleri beyan edilerek G işareti ilâştirilebilir.

(4) **(Değişik:RG-14/4/2011-27905)** Özel üretimlerde ve seri olmayan üretimlerde, sağlık ve emniyet açısından özel önem arz eden malzemelere ilişkin teknik

şartnamelerde aksi öngörülmediği takdirde, Ek-1 (E)'de öngörülen "Uygunluk Teyit Sistemi 4" çerçevesinde yapılan uygunluk beyanı yeterli kabul edilir.

(5) **(Değişik:RG-14/4/2011-27905)** Türkiye ile AB arasındaki ilgili Ortaklık Konseyi Kararları çerçevesinde, ulusal bir standarda eş bir standarda göre Avrupa Birliğine üye olan herhangi bir devlette yasal olarak üretilmiş ve/veya yasal olarak serbest dolaşıma girmiş bulunan ürünlerin piyasaya arzına izin verilir. AB üyesi olan herhangi bir ülkede, 19 uncu maddenin ikinci fıkrasında belirtilen prosedür çerçevesinde gerçekleştirilen uygunluk teyitleri ve rapor sonuçlarına göre performans değerleri beyan edilerek "G" işareti iliştilir.

(6) **(Ek:RG-14/4/2011-27905)** Üçüncü bir ülkeden doğrudan getirilen ithal ürünler, 19 uncu maddenin birinci fıkrasında belirlenen kuruluşlarca uygunlukları teyit edildikten sonra piyasaya arz edilebilir.

Karşılıklı tanıma

MADDE 11 – (1) Malzemeyle ilgili olarak, ulusal standardın bulunmaması veya AB üyesi ülkede karşılık gelen eş bir teknik şartnamenin olmaması halinde, kanuni olarak piyasaya arz edildiği bir AB üyesi ülkedeki bir teknik onay kuruluşunun sorumluluğunda, Türkiye'de yürürlükte olan metotlara veya eşdeğerliği **(Ek ibare:RG-14/4/2011-27905)** tüm teknik onay kuruluşlarını temsil etmek üzere Bakanlık tarafından görevlendirilen teknik onay kuruluşu tarafından uygun görülen diğer metotlara uygun olarak yapılan deney ve muayenelerden geçen malzemenin, bu Yönetmelik hükümlerini karşıladığı kabul edilir. Söz konusu ülkedeki onay kuruluşunun ilgili kapsamındaki faaliyetleri 15 inci madde çerçevesinde duyurulur.

(2) 10 uncu maddenin dördüncü fıkrasına göre yapılmış geçerli uygunluk değerlendirilmesi işlemleri tekrarlanmaz. Bakanlık, uygunluk değerlendirmesinde mükerrerliği önlemek amacıyla, teknik ve bilimsel analizler ile testlerin ilgili kapsamda Türk Akreditasyon Kurumu veya Avrupa Akreditasyon Birliği veya Uluslararası Laboratuvar Akreditasyon Birliği (ILAC) altında karşılıklı tanıma anlaşması imzalanmış bir akreditasyon kuruluşu tarafından akredite edilmiş ve Türkiye ile karşılıklı tanıma ilişkisi bulunan ülkede yerleşik uygunluk değerlendirme kuruluşunca yapılmış olması halinde, ithalatçı veya ana dağıtıcıdan söz konusu analiz ve testlerin tekrarı istemez. Söz konusu kuruluşun isteğine bağlı olarak faaliyet göstermek istediği alandaki yeterliğini gösteren belgenin Bakanlığa iletilmesi halinde, Bakanlık faaliyet kapsamını 10 uncu maddenin birinci fıkrası çerçevesinde duyurur. Ancak yabancı ülkede yerleşik kuruluşun Türkiye'de yerleşik bir şubesi aracılığı ile vereceği belge ve raporlar kabul edilmez. Bu temsilcilikler 19 uncu maddenin birinci fıkrasına göre görevlendirilir. Kontrollerin yapıldığına ve teknik veya bilimsel raporlara dair belgeler, ithalatçı, ana dağıtıcı veya ihracatçı üye devletin yetkili kuruluşlarından da temin edilebilir.

(3) 20 nci maddeye göre güvensizliği kanıtlanan malzemenin tespit edilmesi halinde, bu durum, uygunluk değerlendirmesinde görev alan kuruluş ve kuruluşun yerleşik olduğu AB üyesi ülkeye bildirilir. Kuruluşun ve söz konusu üye ülkenin alınan önlemler konusunda makul bir süre içerisinde bilgi vermemesi veya alınan önlemlerin yetersiz olduğunun tespit edilmesi durumunda, Bakanlık, söz konusu kuruluşun değerlendirdiği malzemelerin piyasaya arzını ve kullanılmasını yasaklar ve bu durumu Müsteşarlık aracılığıyla diğer AB üyesi ülkeler ile AB Komisyonuna bildirir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Teknik Onay Kuruluşunun Yürüteceği Faaliyetler ve Yeterlik Kriterleri

Ön danışma

MADDE 12 – (1) Ulusal Teknik Onayı vermek üzere görevlendirilen kuruluş, teknik onay almak üzere başvuru yapı malzemelerinin kullanım amacına göre tabi olabilecekleri temel gereklerin tespit edilebilmesi amacıyla, birbirlerine benzeyen ürün tiplerine ilk defa yapılacak değerlendirme öncesinde, görüşlerine başvurulmak üzere 7 nci maddenin ikinci fıkrasında belirtilen danışma kuruluna başvurur, bu kurulu kendi organı olarak kabul eder ve giderlerini karşılar. İlgili kamu kurum ve kuruluşları gerekli katkıyı sağlar.

(2) **(Ek:RG-14/4/2011-27905)** Danışma Kurulu tarafından öngörülen hususlar, ilgili ürün ve benzerlerine teknik onayın verilmesine ilişkin bir rehber doküman halinde belirlenir. Rehber dokümanlar gerektiğinde revize edilir. Bu rehber dokümanlar arasından Bakanlıkça gerekli görülenler Teknik Onay Kuruluşu tarafından internet aracılığıyla ve Ulusal Teknik Onay Ortak Esası adıyla duyurulur.

Altyapı yeterliği

MADDE 13 – (1) Ulusal Teknik Onayı vermek üzere görevlendirilen kuruluş, teknik onay almak üzere başvuru yapı malzemelerinin kullanım amacına göre tabi olabilecekleri yapısal riskleri, malzemelerin kendilerinden beklenen performansı etkileyebilecek fabrikada üretim ve şantiye kullanım şartlarını değerlendirebilmesi için yeterli laboratuvar ve insan kaynaklarına erişebilir olması ve bunların teknolojik gelişmeleri takip edebilmeleri için gerekli uzmanlığı teminen başvuracağı bir danışman havuzu kurar.

Tarafların görüşlerinin yansıtılması

MADDE 14 – (1) Ulusal Teknik Onayı vermek üzere görevlendirilen kuruluş, yeni malzemelerin kullanıma uygunluğunun bilimsel ve pratik bilgilere dayanarak tespit edilmesini, üreticilerin ve yapı üretim sürecinde görev alanların çıkarları açısından tarafsız kararlar alınmasını ve tarafların katkılarının alınmasını sağlar.

Teknik onayların yayımlanması

MADDE 15 – (1) Ulusal Teknik Onayı vermek üzere görevlendirilen kuruluşun, teknik onayları, kullanıcıları haberdar edecek şekilde yayımlayabilecek donanımına sahip olması gerekir. Yayın, basılı olarak ve web sitesi aracılığıyla yürütülür. Kuruluş, karşılıklı tanıma ile ilgili olarak başka bir üye ülkede yetkili bir onay kuruluşunun isteği üzerine verilen bir onaya dayanak oluşturan dokümanların söz konusu kuruluşu gönderilmesini üstlenir. Başka bir üye ülkede yetkili bir onay kuruluşu tarafından verilen 9 uncu maddenin dördüncü fıkrasında belirtilen karşılıklı tanıma mekanizması çerçevesinde tanınan teknik onayları da yayımlar.

(2) Yayımlanan Teknik Onaylara dayanarak yürütülecek uygunluk değerlendirme faaliyetleri Teknik Onay Kuruluşunca, hakkında bir Avrupa Komisyon Kararı olmaması halinde uygunluk teyit sistemi 1+ya göre **(Değişik ibare:RG-14/4/2011-27905)** hazırlanır. Ayrıca Teknik Onay Kuruluşu belgelendirdiği ürünlerin kullanım ömürleri boyunca yapıda gösterdiği performansı gözlemler. Bu gözlemin sıklığı yılda bir defadan az olmak kaydıyla teknik onayla belirlenir. Tespit ettiği bulguları teknik onayın yenilenmesi, askıya alınması veya iptali hususunda kullanır.

(3) Kuruluş, yapım sistemine dair yayımlanan teknik onaylara tabi malzemelerin tarif edilen montaj şartlarına göre uygulanıp uygulanmadığının, teknik onayla aksi öngörülmediği müddetçe uygulanan her yapı işi için ayrıca muayene edilmesini temin edecek bir sistemi kurar. Derlenen muayene raporları teknik onayın yenilenmesi, askıya alınması veya iptali hususunda kullanır.

Avrupa kuruluşlarında temsil

MADDE 16 – (1) Ulusal Teknik Onayı vermek üzere görevlendirilen kuruluş, verilen ulusal belgelerin AB'ye üye ülkeler ve diğer ülkelerde tanınmasının teminini sağlar, yarıllardaki teknik ve bilimsel gelişmelerin takibi amacıyla Türkiye'nin temsil edilmesini gören uluslararası kuruluşlara ülke adına üye olur ve bunların toplantılarına katılım sağlayacak insan kaynaklarını temin eder. Ancak, bu tür kuruluşlar tarafından öngörülen üyelik ücretleri ve gerekli seyahat masrafları Bakanlık bütçesinden ödenir. Avrupa Teknik Onayları için yürütülecek faaliyetler de bu kapsamda değerlendirilir.

Araştırma geliştirme

MADDE 17 – (1) Teknik Onay Kuruluşu, ürünün geliştirilmesine ilişkin araştırma - geliştirme faaliyetinde bulunmaz. Ancak faaliyetleri esnasında temel gereklerin yorumlanmasına ilişkin olarak elde edeceği tecrübeden faydalanılması ve bu doğrultuda yapı mevzuatının geliştirilmesi ve uluslararası çalışmalar çerçevesinde geliştirilen uyumlaştırılmış yöntemlerin ülkeye kazandırılması amacıyla yapı ile ilgili temel gerekler çerçevesinde AR-GE faaliyetlerini yürütebilecek seviyede olur. Kuruluş, ilgili tarafların taleplerini dikkate alarak geliştireceği yapı işi kabul şemalarını ilgili yapı işleri için belgelendirebilecek yeterliğe sahip olmalıdır.

(2) Ulusal teknik onay vermek üzere görevlendirilen kuruluş, gerekli araştırma ve geliştirme faaliyetlerini 12 nci maddede görüşlerine başvurulacağı öngörülen kamu kurum ve kuruluşlarının talebi üzerine gerçekleştirir. Kuruluşun araştırma geliştirme faaliyetlerinin bedeli, Bakanlık ve ilgili kamu kurum ve kuruluşlarının bütçelerinden yıllık olarak eşit miktarda aktarılan katkı payları ile karşılanır. Bu katkı payları Bakanlık bütçesinde toplanır ve Bakanlığın harcama yetkisinde değerlendirilir. Harcama yapılacak konu ve projeler, kurulacak danışma sürecinde alınan kararlara göre tespit edilir.

(3) Kuruluş, araştırma ve geliştirme faaliyetlerini yürüttükten öncelikle ülke kaynaklarından faydalanır ve potansiyel birimlerin harekete geçmesine aracılık eder. Bu amaçla bir koordinasyon mekanizması kurar ve düzenli olarak toplanmasını temin eder. Türkiye'de yerleşik AR-GE faaliyetleri ile ilgili olan kuruluşlar bu oluşuma gerekli tüm katkıyı sağlar.

Görevlendirme

MADDE 18 – (Değişik:RG-14/4/2011-27905)

(1) Bakanlık, bu Yönetmelikte belirtilen faaliyetleri Ek-2'de belirtilen ürün alanlarından en az birine yerine getiren ve bunları yürütmek için gerekli nitelikleri haiz olarak Ek-2'de öngörülen çerçevede örgütlenmiş tüzel kişiliğe sahip kuruluşları, bir başvuru dosyası ile başvurulan ve yeterli görülmeleri halinde görevlendirir. Görevlendirme kararı ve kuruluşlara ilişkin bilgiler Bakanlıkça duyurulur. Teknik Onay Kuruluşları 15 inci maddede belirtilen teknik onay yayımlama faaliyetinin yanı sıra Bakanlıkça 19 uncu madde çerçevesinde görevlendirilmesi durumunda uygunluk değerlendirme faaliyetini de yerine getirebilir.

(2) Bakanlık, birden fazla ulusal teknik onay kuruluşu görevlendirmesi halinde bunlardan birini diğerleri adına 12 nci maddenin birinci fıkrasında belirtilen ön danışma sürecini işletmek ve 12 nci maddenin ikinci fıkrasında belirtilen Ulusal Teknik Onay Ortak Esasını yayımlamak amacıyla görevlendirir. Diğer kuruluşlar yayımlayacakları teknik onaylar için bu belgeyi esas alırlar. Görevlendirilen kuruluş 12 nci maddenin birinci fıkrasında belirtilen süreci başlatmadan önce diğer kuruluşların görüşlerini yansıtılmasını sağlar. Aynı kuruluş Bakanlığın Avrupa Teknik Onayı vermek amacıyla da birden fazla kuruluş görevlendirmesi halinde gerek EOTA’da ve gerekse ulusal teknik onay kapsamındaki diğer uluslararası kuruluşlarda 16 ncı maddede belirtilen hükümler çerçevesinde nihai ülke görüşünü oluşturarak, bunların temsilciliğini üstlenir. Bakanlıkça görevlendirilen temsilci kuruluş diğer kuruluşların 15 inci madde çerçevesinde yayınladıkları teknik onayların bir listesini ve 11 inci maddenin birinci fıkrası çerçevesinde diğer kuruluşlar adına yürüteceği faaliyetlere ilişkin karşılıklı tanıma bilgilerini yayımlar. Aynı kuruluş 17 nci maddede belirtilen AR-GE faaliyetlerini yürütür.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Uygunluk Teyidi ve Piyasa Gözetim ve Denetimi

Uygunluk teyidi

MADDE 19 – (1) Ulusal (**Değişik ibare:RG-14/4/2011-27905**) teknik şartnamelere tabi ürünlerin uygunluk teyidi, Yapı Malzemeleri Yönetmeliği (89/106/EEC) kapsamında belirlenen onaylanmış kuruluşların görevlendirilmesinde esas alınan temel kriterlere göre yapılacak başvuruların değerlendirilmesi sonucunda, Bakanlıkça görevlendirilen Uygunluk Değerlendirme Kuruluşları tarafından gerçekleştirilir. Söz konusu kuruluşlar için daha önce bir akreditasyon veya akreditasyon muadili inceleme yapılmış ise bu kuruluşların yeterliklerinin tespit edilmiş olduğu uygunluk teyit sistemi/sistemleri çerçevesinde talep edecekleri bu Yönetmelik kapsamındaki hizmetler için yapacakları kapsam genişletme başvuruları, Bakanlıkça incelenip karara bağlanır.

(2) Ek-1 (E)’de yer alan uygunluk teyit sistemleri için, uygunluk değerlendirme kuruluşlarının yapacakları değerlendirmeleri eşdeğer bir yöntemle gerçekleştirmelerini sağlayacak uygulama kılavuzu, Bakanlık tarafından belirlenir.

(3) Yapılan başvuru, onaylanmış kuruluşların görevlendirilmesinde esas alınan temel kriterlere göre ve beyan edilen laboratuvar ve insan kaynakları açısından değerlendirilir. Yeterli görülen kuruluşlar ile bir görevlendirme protokolü yapılır. Bakanlıkça görevlendirmenin duyurulmasını müteakip, kuruluşlar, uygulama kılavuzu ile faaliyetlerine başlarlar. Faaliyetleri akreditasyon denetimleri çerçevesinde değerlendirilen kuruluşların eksikliklerinin tespit edilmesi halinde kuruluşça yeterli önlemler alınmıyca kadar faaliyet kapsamındaki görevlendirmeleri askıya alınır.

Piyasa gözetim ve denetimi

MADDE 20 – (1) “G” işareti ile piyasaya arz edilen ürünlerin piyasa gözetim ve denetiminin yerine getirilmesi hakkında, Yapı Malzemeleri Yönetmeliği (89/106/EEC) ile belirlenen piyasa gözetimi ve denetimine ilişkin usul ve esaslar uygulanır. “G” işareti taşıyan ürünlerin güvenli olduğu kabul edilir. “G” işaretini taşıyan ürün hakkında belirtilen performans değerlerinde şüpheye düşülmesi halinde Bakanlık, ulusal veya uluslararası teknik şartnamelere göre yapı malzemesinin güvenli olduğunu gösteren bilgi ve/veya belgeler üzerinde inceleme başlatır.

(2) Bakanlık değerlendirmeye başlamadan önce bilgi ve belgeleri ürünün imalatçısı, ithalatçısı veya yetkili temsilcisinden ister ve imalatçı, ithalatçı veya yetkili temsilci, ürünün uygunluğunu gösteren teknik bilgi ve belgeleri Bakanlığa sunar.

(3) İkinci fıkrada belirtilen belgelerin anlaşılamayacak durumda olması, yabancı bir dilde yazılmış ve çevirisinin güç ve mali bakımdan külfeti olması halinde, Bakanlık, söz konusu belgelerin istenen bölümlerini açıkça belirterek, tercümesini veya açıklamasını talep edebilir.

(4) Bakanlık, imalatçı, ithalatçı veya yetkili temsilciden, ilgili ürünün incelemeye tabi partisini temsil etmeye yetecek sayıda örneğini talep edebilir.

(5) Bakanlık, ilgili imalatçı, ithalatçı veya yetkili temsilciye, gerekli bilgi ve belgeleri temin etmesi, tercüme ettirmesi ve örneğin teslim edilmesi için en az yirmi iş günü süre tanıır. Bu süre 4703 sayılı Ürünlerle İlişkin Teknik Mevzuatın Hazırlanması ve Uygulanmasına Dair Kanun çerçevesinde güvensizliği belirlenmiş ürünler için dikkate alınmayabilir.

ALTINCI BÖLÜM

Çeşitli ve Son Hükümler

Alt düzenleyici işlemler

MADDE 21 – (1) Bakanlık bu Yönetmeliğin uygulanmasını sağlamak üzere her türlü alt düzenleyici işlemleri yapmaya yetkilidir.

GEÇİCİ MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin yürürlüğe girdiği tarihten 1/7/2010 tarihine kadar “G” işareti taşımayan ürünler piyasaya arz edilebilir.

Yürürlük

MADDE 22 – (1) Bu Yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 23 – (1) Bu Yönetmelik hükümlerini Bayındırlık ve İskân Bakanı yürütür.

	Yönetmeliğin Yayımlandığı Resmî Gazete’nin	
	Tarihi	Sayısı
	26/6/2009	27270
	Yönetmelikte Değişiklik Yapan Yönetmeliklerin Yayımlandığı Resmî Gazetelerin	
	Tarihi	Sayısı
1.	31/7/2010	27658
2.	14/4/2011	27905

(B) G Uygunluk Belgesi

G Uygunluk Belgesi özellikle aşağıdaki hususları içerecektir.

- Belgelendime yapan uygunluk değerlendime kuruluşunun adı ve adresi,
- İmalatçının veya topluluk içindeki kurulmuş temsilcisinin adı ve adresi,
- Ürünün tanımı (tarifi) (cins, tip, sınıf, kullanım...vb. tanımlar),
- Ürünün uyacağı hükümler,
- Ürünün kullanımında uygulanabilir özel şartlar,
- Belge numarası,
- Uygulanabildiğinde, belgenin geçerlilik süresi ve şartları,
- Belgeyi imzalamakla görevlendirilmiş olan kişinin adı ve pozisyonu.

(C) G Uygunluk Beyanı

Guygunluk beyanı aşağıdaki hususları içerecektir.

- İmalatçının veya topluluk içinde kurulmuş temsilcisinin adı ve adresi,
- Ürünün tanımı (tarifi) (cins, tip, sınıf, kullanım vb. tanımlar),
- Ürünün uyacağı hükümler,
- Ürünün kullanımında uygulanabilir özel şartlar,
- Uygulanabildiğinde, uygunluk değerlendirme kuruluşunun adı ve adresi,
- İmalatçı veya yetkili temsilcisi adına beyanı imzalamakla görevli olan kişinin adı ve pozisyonunu.

(D) Uygunluk Kontrol Metotları

Aşağıdaki kontrol metotları Ek 1 (E) tabloda verilen teyit sistemlerinin oluşturulmasında değerlendirilir.

- a) Malzemenin üretici veya uygunluk değerlendirme kuruluşu tarafından başlangıç tip deneyinden geçirilmesi,
b) Fabrikada elde edilen numunelerin üretici veya uygunluk değerlendirme kuruluşu tarafından daha önce belirlenmiş deney programı çerçevesinde deneye tabi tutulması,
c) Fabrikada, pazarda veya inşaat sahasında elde edilen numunelerin üretici veya uygunluk değerlendirme kuruluşu tarafından denetleme niteliğinde bir deneyden geçirilmesi,
d) Teslimata hazır veya teslim edilmiş bir mal grubu içinden seçilen numunelerin üretici veya uygunluk değerlendirme kuruluşu tarafından deneye tabi tutulması,
e) Fabrika üretim kontrolü,
f) Fabrika ve fabrika üretim kontrolünün uygunluk değerlendirme kuruluşu tarafından yürütülecek ilk tetkiki,
g) Uygunluk değerlendirme kuruluşunun fabrika üretim kontrolünü devamlı olarak gözetimi, değerlendirmesi ve tetkiki.

(E) Uygunluk Teyit Sistemleri

--	--	--	--	--	--	--

Kontrol Metotları		1+	1	2+	2	3*	4*
Başlangıç Tip Deneyi	a	UDK	UDK	İ	İ	UDK	İ
Fabrika Üretim Kontrolü	e	İ	İ	İ	İ	İ	İ
Fabrika Üretim Kontrolü İlk tetkiki	g	UDK	UDK	UDK	UDK	X	X
Fabrika Üretim Kontrolü gözetimi	f	UDK	UDK	UDK	X	X	X
Planlı deney	b	İ	İ	İ	X	X	X
Takip deneyi	c(d)	UDK	X	X	X	X	X

UDK: Bakanlıkça yetkilendirilmiş Uygunluk Değerlendirme Kuruluşu

İ: İmalatçı

*: Ek-1(C) uygulanır. Diğerleri için Ek-1(B) uygulanır.

EK-2
(Ek:RG-14/4/2011-27905)

